

Care este destinul tău?

©1996, 1999, 2000, 2002 Biserica Unită a lui Dumnezeu, *o Asociație Internațională*

Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii. Scripturile în această broșură sunt citate din Versiunea Nouă King James (© 1988 Thomas Nelson, Inc., publishers), dacă nu este notată altfel.

Publicată în limba română de T.G.S. Internațional, P.O. Box 360, Berlin, Ohio, 44610, USA

Autor: Roger Foster. Scriitori contributory: Jerold Aust.

Recenziți Editoriali : Scott Ashley, John Bald, Jim Franks, Bruce Gore, Paul Kieffer, Graemme Marshall, John Ross Schroeder, Richard Thompson, David Treybig, Donald Ward, Lyle Welty, Dean Wilson

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, *o Asociație Internațională* [United Church of God, *An International Association*]

Întrebarea Tuturor Veacurilor

Care este destinul tău? Dece exiști? Este vre-un motiv, un scop, pentru viața omenească? Aceste întrebări i-au consternat pe cei mai mari gânditori și filozofi dealungul veacurilor.

Noi medităm asupra înțelesului vieții. Un copil se minunează în mod natural, „De unde am venit eu?” Ca adulți noi întrebăm, în special în anii de amurg, „Este această viață fizică tot ce este? Are viața mea vre-un scop?”

Gândește-te la propria ta existență. Poți vedea scopul propriei tale vieți cu toate valurile vieții, cu amestecul ei de bucurii și dureri? Observi tu o valoare de durată în truda, provocările și nesiguranțele ei?

Întrebarea cea mai importantă a vieții

Dece te-ai născut? Aceasta este întrebarea veacurilor.

Cu trei mii de ani în urmă Regele David a analizat aparenta lipsă de însemnătate a ființelor omenești în comparație cu imensitatea cerului nopții. Ca păstor el petrecuse multe nopți afară privind la cerul presărat cu stele. El a înregistrat câteva din gândurile sale în Psalmul 8:3-4: „Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el, și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?”

David s-a minunat de ce, în acest magnific și vast univers, Dumnezeu este atât de preocupat cu ființele omenești și viitorul lor.

David și-a dat seama că, în spațiul mai mare al cerurilor imense, noi părem să fim fără semnificație. Totuși și-a dat seama că, în planul marelui Dumnezeu Creator, nici o parte din creația fizică a lui Dumnezeu nu începe să se compare cu scopul lui pentru ființele omenești. Nici chiar creația îngerilor nu se poate compara.

Înțelegând că numai Dumnezeu poate dezvălui scopul Lui pentru crearea noastră, David a continuat reflectarea sa asupra destinului omului: „L-ai făcut *cu puțin mai jos decât îngerii*, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat *stăpânire* peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele sale, oile și boii la olaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor” (versurile 5-8, emfaza adăugată peste tot).

Suprema creație a lui Dumnezeu

David și-a dat seama că oamenii au potențialul de a fi suprema creație a lui Dumnezeu. El a arătat că Dumnezeu a acordat deja oamenilor capacitatea de a administra o bună parte a creației Sale – planeta Pământul și minunățiile ei. David a conchis că scopul lui Dumnezeu pentru crearea omenirii, pentru a ne face unici între creaturile Sale – trebuie să fie de o importanță copleșitoare în planul Lui principal.

Observă cum explică Însuși Dumnezeu scopul Lui pentru crearea omenirii: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră: el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele cari se mișcă pe pământ” (Genesa 1:26).

În toată creația fizică a lui Dumnezeu, El l-a făcut *numai pe om* în imaginea și asemănarea Sa. I-a dat numai omului stăpânire sau conducere peste toată creația. Omenirea este unică în cadrul creației lui Dumnezeu.

Poți tu cuprinde ce are Dumnezeu rezervat pentru cei care dezvoltă o relație potrivită cu El? După cum a prezentat-o Apostolul Pavel: „Lucruri pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc” (1 Corinteni 2:9). Scripturile ne dezvăluie că destinul nostru poate depăși orice ne-am putea noi imagina în visurile cele mai extraordinare. Nu este timpul să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne explice – din Cuvântul Său – ce are în minte pentru noi?

Un pasaj profetic ne dă prima noastră cheie despre fantasticul nostru viitor. Vorbind despre învierea morților, ne spune că va fi un timp când „mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața vecinică și alții pentru ocară și rușine vecinică.. Și atunci adaugă, „cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci” (Daniel 12:2-3).

Acesta este extraordinarul viitor pe care Dumnezeu l-a plănuțit pentru noi: să trăim vecinic în timp ce strălucim ca stelele de diamante.

Ce este omul?

Înainte de a putea înțelege destinul etern al omului, însă, avem nevoie să înțelegem clar ce este omul acum. Noi suntem ființe fizice compuse din substanțele fizice ale pământului. Așa am fost creați de Dumnezeu, „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Genesa 2:7).

Dar aproape toate religiile din antichitate au învățat greșit că omul este mai mult decât o ființă fizică. Ele au învățat că omul are o compoziție dublă, că ființele umane sunt atât corp fizic cât și suflet nemuritor.

Chiar și astăzi, cei mai mulți oameni cred că după ce corpul nostru fizic moare, „sufletul” nostru presupus nemuritor va continua ca o parte vie și conștientă diferită de trup.

Această idee, că noi avem un suflet care este nemuritor, nu este exprimată nici odată în Sfintele Scripturi. Ne-a parvenit din superstițiile religiilor antice – posibil atât de devreme ca și Edenul, când Satana a convins-o pe Eva că ea nu avea să moară dacă nu l-a ascultat pe Dumnezeu (Genesa 3:2-4). Din potrivă, Biblia ne spune clar că „sufletul” nostru este muritor în loc de nemuritor pentru că este supus morții (Ezechiel 18:4, 20). (Pentru o explicație complectă a ceea ce se întâmplă în realitate la moarte, scrie să primești broșurile noastre *Rai sau Iad: ce învață Biblia în realitate?* [Heaven or Hell: What Does the Bible Really Teach?]) și *Ce se întâmplă după moarte?* [What Happens After Death?].

Biblia spune clar că nemurirea nu este ceva pe care noi deja posedăm. Pavel ne spune limpede că numai Dumnezeu singur are nemurire (1 Timotei 6:13-16). El explică cum noi

suntem supuși „putrezirii” și „muritori” și „acest muritor să se îmbrace în nemurire” (1Corinteni 15:51-53; compară cu 1 Tesaloniceni 4:16; Apocalipsa 11:15).

În momentul acesta, servitori ai lui Dumnezeu sunt aceia care „caută slava, cinstea și nemurirea” (Romani 2:7). Ei nu au deja nemurirea. Dar ei înțeleg că, prin sacrificarea vieții lui pentru noi, Isus Hristos „a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea prin Evanghelie” (2 Timotei 1:10). Nemurirea este posibilă numai prin Mântuitorul omenirii, Isus Hristos (Faptele Apostolilor 4:12).

Mortalitatea omului?

Ce este, atunci, omul?

Omul este muritor! Viața omenească este temporară! Noi suntem ființe fizice care pot muri; noi putem înceta de a exista. Viața noastră nu trăiește într-un suflet presupus nemuritor. Nu se pot găsi asemenea învățături în Evanghelie. Când noi murim, conștiința noastră încetează (Psalm 6:5; Ecleeziastul 9:5, 10); nu continuă într-o altă formă. „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Viața noastră veșnică este *un dar* dela Dumnezeu, pentru toți cei care se întorc de la felul lor de păcătos de a fi și încep să I se supună Lui din inimă. El „voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:4). „El nu dorește ca nimeni să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Peter 3:9). Dumnezeu dorește să ne dea darul prețios al vieții veșnice. El ar face orice ar putea, ca să ne asigure că noi primim destinul veșnic pe care el l-a plănuit pentru noi.

Destinul omului plănuit înainte de începutul Veacurilor

Apostolul Pavel ne spune că Dumnezeu a făcut planuri pentru viitorul nostru minunat, încă înainte de a fi creat pe primii noștri părinți, Adam și Eva. El ne-a plănuit destinul „după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de vecinicii” (2 Timotei 1:9).

Viitorul nostru etern a fost parte din marele plan și scop al lui Dumnezeu înainte de a fi creat El universul – înainte ca să fi făcut corpurile cerești cu care noi măsurăm timpul. Chiar și atunci, Dumnezeu a determinat că numai un Mântuitor perfect ar putea aduce planul Lui la bun sfârșit. Ambele, viitorul nostru și rolul lui Isus Hristos în destinul nostru, au fost plănuite de Dumnezeu înainte de începutul timpului.

Atunci, la crearea lui Adam și Eva, Dumnezeu a dat oamenilor o alegere a două moduri de viață. El i-a instruit clar pe Adam și pe Eva să ia din pomul vieții. Ca Creator al lor, El se aștepta ca ei să dezvolte o relație personală apropiată cu El. Pomul vieții din Grădina Eden a simbolizat o relație de ascultare și de supunere conducând la viața veșnică (Genesa 2:9; 3:22).

Totuși, Dumnezeu a dat lui Adam și Eva o altă opțiune – una care putea duce la dezastru! În loc de a alege viața prin supunere lui Dumnezeu, ei ar putea alege o viață de *a decide pentru ei înșiși* ceea ce este bine și ce este rău. Alt pom în grădină a simbolizat această alegere: pomul cunoașterii binelui și a răului. (Genesa 2:16-17; 3:1-6).

Prin acțiunile lor, Adam și Eva, au refuzat modul de viață poruncit de Dumnezeu (Genesa 3:6). În loc să depindă de Dumnezeu să le arate felul drept de viață, ei au ales să depindă de ei înșiși. Ei s-au angajat pe un curs care este un *amestec* de bine și rău.

Prin hotărârea lor, ei au adus asupra lor pedeapsa pentru păcat, care este moartea (Romani 6:23). Din acel moment întreaga omenire a urmat exemplul lor și a devenit coruptă de păcat (Romani 5:12). *Toți* au fost sub așteptările modului de viață dezvăluit al lui Dumnezeu (Romani 3:23). Omenirea până acum a continuat în acea cale, care conduce la moarte (versurile 9:12).

Pentru acel motiv, planul lui Dumnezeu include un Mântuitor, un Mesia – „Mielul [sacrificial] înjunghiat de la întemeierea lumii” (Apocalipsa 13:8). Prin sacrificiul lui Isus Hristos, ființele omenești pot fi împăcate cu Dumnezeu, și iertarea păcatelor lor de Dumnezeu va elimina pedeapsa cu moartea (Coloseni 1:20-22). Prin iertare darul lui Dumnezeu al vieții veșnice devine accesibil (Romani 6:23; 8:11). Destinul omului ia o nouă semnificație din cauza vieții eterne. Citește cum pot fi împăcate ființele omenești cu Dumnezeu în broșurile noastre gratuite *Schimbându-ți Viața: Procesul de convertire* [Transforming Your Life: The Process of Conversion] și *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life].

Extraordinarul scop al vieții

După cum am văzut deja, toate ființele umane se trag din Adam și Eva. Noi suntem familia lor extinsă. Din cauza originii lui, Adam a fost literal un fiu al lui Dumnezeu (Luca 3:58). Deci, cum noi suntem descendenți ai lui Adam, și noi suntem copiii lui Dumnezeu. Dumnezeu este Tatăl nostru pentru că El a fost Tatăl primului tată omenesc. După cum ne spun Faptele Apostolilor 17:29, „suntem de neam din Dumnezeu.”

Dar scopul lui Dumnezeu merge mult mai departe decât crearea ființelor omenești muritoare și pieritoare. El este în procesul de modelare și formare a unei „făpturi noi” (2 Corinteni 5:17), creând proprii Săi copiii spirituali – copiii nemuritori și incoruptibili care se vor bucura de natura și caracterul Său.

Pavel a descris această creație nouă prin contrastarea „omului cel vechi care se strică după poftele înșelătoare” cu „omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul” (Efeseni 4:22-24).

Pavel descrie o transformare spirituală mult nevoită în oameni. Mai întâi necesită o schimbare în natura și caracterul individului. Aceasta este urmată de înviere – o schimbare literală, totală într-o ființă spirituală cu viață veșnică.

Dumnezeu realizează această transformare prin puterea Duhului Sfânt. Un termen biblic pentru această transformare este *salvarea*. Pavel îi descrie pe cei care vor primi salvarea ca pe copiii lui Dumnezeu: „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El” (Romani 8:16-17).

Putem noi cuprinde semnificația inspiratei declarații a lui Pavel? Explică de ce suntem noi aici, chiar motivul existenței noastre, *dece am fost noi născuți*. Dă însemnătate vieții însăși. Explică de ce Dumnezeu vrea ca toți oamenii să ajungă la cunoașterea adevărului. Dumnezeu, ne spun Scripturile, este în procesul de creare a unei familii – familia Sa proprie. Noi avem ocazia neprețuită de a fi parte din acea familie, *familia lui Dumnezeu!*

Acea relație de familie – noi devenind copiii lui Dumnezeu Tatăl – este inima și centrul planului de necrezut al lui Dumnezeu pentru omenire. Notează cât de importantă este acea familie spirituală pentru Dumnezeu: „Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă [salvare], să desăvârșească prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește [Isus Hristos] și cei ce sunt sfințiți [ființele omenești în care lucrează Dumnezeu], sunt dintr-unul [aceeași familie]. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați,” când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei” (Evrei 8:10-12).

Că creștinii cu adevărat convertiți toți au același Tată spiritual înseamnă că ei sunt membri ai aceleiași familii – familia lui Dumnezeu. Scripturile continuă: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.” Și iarăși, „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” (versurile 11-12).

Notează că lui Isus nu-i este rușine să-i cheme pe membrii Bisericii Sale frații (și surorile) Sale proprii. Atât de minunat de apropiată și personală este această relație de familie.

Creăți în imaginea lui Dumnezeu

Acest scop a fost declarat clar de Dumnezeu dela început: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră: el să stăpânească peste peștii mării,

peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele cari se mișcă pe pământ. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu, parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Genesa 1:26-27).

Bărbații și femeile sunt creați în imaginea și asemănarea lui Dumnezeu, să fie ca Dumnezeu. Biblia adesea se referă la copiii fizici ca „fii” pentru că acesta era obiceiul în vremea când a fost scrisă Biblia. Obiceiul acela a fost continuat în multe limbi, inclusiv Engleza [Româna], de-a lungul secolelor. În limbile Ebraică și Greacă, în care a fost Biblia scrisă inițial, „fii” a fost folosit ca să se refere la „descendenți.” Când este folosit în acest sens, cuvintele grecești și ebraice pentru „fii” se referă la descendenți masculini și feminini. Noi folosim cuvintele omenire și frați într-un înțeles similar să includă ambele sexe.

Dumnezeu spune clar că familia Lui include oameni care sunt acum bărbați și femei fizici, fii și fiice. „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus, Toți cari ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; numai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus” (Gălățeni 3:26-28).

Dumnezeu ne spune de asemenea, „Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic” (2 Corinteni 3:18). Bărbații și femeile sunt copiii lui Dumnezeu.

Acum la punctul din Genesa 1:26-27, care ne spune că suntem în imaginea și asemănarea lui Dumnezeu. Când totul este făcut și terminat, cât de complet ne vom asemăna noi lui Dumnezeu?

Noi vom fi ca Isus Hristos

Intenția lui Dumnezeu este să ne facă complet ca Isus Hristos! Pavel o face foarte clar în Efeseni 4. El explică cum membrii Bisericii lui Dumnezeu urmează să „ajungem... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13). Comentariul lui Pavel în Gălățeni 4:19, „Copilașii mei pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi,” exprimă aceeași concepție dar cu alte cuvinte.

Pricepi semnificația a ceea ce spune Pavel? Noi putem deveni total și complet ca Isus Hristos – cu caracterul Lui format în noi. Noi putem spune cum zice Pavel în Gălățeni 2:20, „numai trăiesc eu ci Hristos trăiește în mine.”

Așa cum Isus este Fiul lui Dumnezeu, destinul nostru este să fim de asemenea și noi copiii nemuritori ai lui Dumnezeu. Apostolul Ioan explică ce înseamnă aceasta: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu” Și suntem... Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. pentru că Îl vom vedea așa cum este” (1 Ioan 3:1-3).

Ființele omenesti care au fost încorporate în familia pe care o creează Dumnezeu, vor fi în final ființe spirituale glorificate ca și înviatul Isus Hristos (Filipeni 3:20-21), care domnește peste univers în condiția Lui glorioasă la mâna dreaptă a lui Dumnezeu. Aceasta este ce se înțelege prin descrierea lui Daniel a oamenilor drepti în viitor: „vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci” (Daniel 12:2-3). Oamenii înviați în viața veșnică vor fi glorificați ca Isus Hristos!

Potențialul extraordinar al fiecărei persoane, așa cum ne este prezentat de Isus Hristos și de apostoli, pare așa de necrezut că cei mai mulți oameni nu pot să priceapă acest adevăr biblic când îl citesc pentru prima dată. Deși este declarat limpede în Biblie, oamenii de obicei citesc trecând peste el. În fapt, acest viitor extraordinar este întregul scop și motiv pentru care Dumnezeu a făcut omenirea. Iată de ce am fost născuți, de ce existăm.

Dumnezeu a ținut întotdeauna scopul Său – acela de a face ființele omenesti copii Lui – ca principiul conducător al relațiilor Lui cu omenirea. El ne-a dat legi ca să ne învețe

cum să ne tratăm unii pe alții într-o manieră dumnezeiască, în același fel în care Hristos a tratat oamenii. Dumnezeu nu arată parțialitate (Romani 2:11). El „voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:4). Și Hristos a venit special să facă posibil ca lumea întreagă – toți oamenii – să fie mântuiți (Ioan 3:16-17).

Israelii să dea un exemplu

Mulți cititori ai Bibliei se minunează de ce Dumnezeu a ales pe descendenții lui Avraam și ai nevestei sale Sara – vechiul Israel – ca un popor special dacă El oferă imparțial salvarea tuturor.

Avraam a fost un om virtuos pe care Dumnezeu l-a chemat prietenul Lui (Jacov 2:23; Isaia 41:8). Dumnezeu a ales să clădească o familie națională din descendenții lui Avraam și Sarei astfel ca cetățenii acelei națiuni ar fi putut, dacă ar fi cooperat, să dea un exemplu pentru toate popoarele, ca un model al propriei familii a lui Dumnezeu.

Acei descendenți, poporul vechiului Israel, au fost de acord să devină exact un asemenea exemplu (Deuteronom 4:1, 6-8; 5:27). Dar ei au avut încă natura carnală, egoistă, cum sunt toate popoarele (Romani 8:7). Cunoștințele singure nu au fost suficiente. Dumnezeu a dat Israelitelor legile Sale – cunoașterea binelui și a răului – dar ei nu au avut sufletul ca să fi putut să se supună lui Dumnezeu din inimă. Ca o națiune, ei nu au izbutit să dea un exemplu de supunere cum promisese.

Exemplul pe care l-au dat ei, acela de a abandona continuu angajamentele lor de a se supune lui Dumnezeu, păstrează o lecție importantă pentru restul omenirii. Nici o națiune sau individ nu pot produce comportare cucernică fără ca Duhul lui Dumnezeu să trăiască înăuntrul lor – chiar dacă Dumnezeu personal le dă cunoștință explicită despre bine și rău.

Având Duhul Sfânt dela naștere, Isus Hristos nu a păcătuit nici o dată și astfel a dat un exemplu perfect pentru omenire. Acei care cu adevărat îl urmează pe Hristos, se pocăiesc de păcatele lor și sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu. Cu Hristos trăind acum în ei (Gălățeni 2:20), ei dau un exemplu asemănător, deși nu perfect, străduindu-se să crească în grație și cunoaștere a Mântuitorului lor (2 Petre 3:18). Dar, când Creștinilor li se va acorda nemurirea la înviere, ei vor da exemple perfecte de cucernicie și virtute ca și copiii spirituali ai lui Dumnezeu.

Dumnezeu a dezvăluit că El „vrea să ducă pe mulți fii la slavă” astfel că El, ca Tată al nostru, și noi, copiii Lui, vom fi din aceeași familie [frați ai lui Hristos] (Evrei 2:10-11). Acest adevăr uimitor este destinul final al ființelor omenești după cum este dezvăluit în Biblie.

Dumnezeu este în procesul de creare a acelei familii nemuritoare. În capitolul următor vom examina cum poți tu să devii o parte din ea. Noi toți avem de jucat o parte vitală în planul lui Dumnezeu. (Pentru ca să poți înțelege mai bine adevărul biblic al naturii lui Dumnezeu și al acestei familii divine, cu siguranță să ceri broșura noastră gratuită *Cine este Dumnezeu?* [Who is God?]).

Cine va fi în Familia lui Dumnezeu?

Cine sunt copiii lui Dumnezeu? Cine va deveni o parte din familia spirituală nemuritoare a lui Dumnezeu?

Biblia explică cum că acei care sunt încorporați în familia nemuritoare a lui Dumnezeu trebuie ca mai întâi să se pocăiască sincer de păcatele lor, să fie botezați și să primească darul Duhului lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 2:38). Prin primirea Duhului Sfânt, ei devin membri convertiți ai corpului spiritual al lui Hristos (1 Corinteni 12:12-13), care este Biserica Sa (Coloseni 1:24). Ei așteaptă învierea la reîntoarcerea lui Hristos, când li se va da nemurirea (1 Corinteni 15:51-54).

Primirea Duhului lui Dumnezeu este esențială pentru convertire. Apostolul Pavel spune foarte clar că trebuie să primești Duhul Sfânt ca să devii o parte din familia lui Dumnezeu și a Bisericii: „...dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Romani 8:9).

Dece acei fără Duhul lui Dumnezeu nu sunt poporul lui Dumnezeu? Pentru că, cum explică Pavel, numai „toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (versul 14). Pavel clarifică relația dintre Duhul lui Dumnezeu și mântuire: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (versul 11). Numai acei cu Duhul lui Dumnezeu vor moșteni viața veșnică.

Cum, atunci, poți primi Duhul lui Dumnezeu? Apostolul Pavel explică cum că trebuie să te „căiești” și să fii „botezat”... în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (Faptele Apostolilor 2:38). (Pocăirea reală și botezul, care deschid calea în familia lui Dumnezeu, sunt explicate complet în broșurile noastre gratuite *Schimbând viața ta: Procesul de convertire* [Transforming Your Life: The Process of Conversion] și *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life]. Cere astăzi copiile tale.)

Atunci, copiii lui Dumnezeu sunt acei care sunt conduși de Dumnezeu prin Duhul Său. Duhul Sfânt este puterea și prezența lui Dumnezeu lucrând înăuntrul lor. (2 Timotei 1:6; Psalmul 51:11; Filipeni 2:13). Acei care primesc Spiritul lui Dumnezeu sunt priviți ca copiii lui Dumnezeu chiar și în această viață. „Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu; și ...oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat” (1 Ioan 3:2-3). Dar ceea ce suntem noi acum este nimic comparat cu ce vom fi la întoarcerea lui Isus Hristos.

La acel moment copiii credincioși ai lui Dumnezeu vor fi înviați la nemurire ca să împartă eternitatea cu El. Pavel descrie transformarea miraculoasă care va avea loc când

morții for fi înviați: „Tot așa, sunt trupuri cerești și trupuri pământești, dar alta este strălucirea trupurilor cerești, și alta a trupurilor pământești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii, și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea. Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire, și înviază în neputrezire; este semănat în ocară, și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere. Este semănat un trup firesc, și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc” (1 Corinteni 15:40-44).

Aceste versuri descriu o schimbare cu adevărat impresionantă. De aceea Pavel zice: „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copiii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El. Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:16-18).

Un viitor dincolo de orice comparație

Ai înțeles ideea? Să fii înviat în familia lui Dumnezeu, ca copil al lui Dumnezeu, parte din familia proprie a lui Dumnezeu, este atât de minunat încât este inutil să încerci să o compari cu orice am cunoscut noi vre-o dată.

Nici un număr de încercări, probleme sau suferințe în viața aceasta nu se pot compara vreodată cu darul fără de preț al vieții veșnice ca copii ai lui Dumnezeu, de fapt devenind ca Isus Hristos. Acel viitor de necrezut este tot ceea ce este despre viață. *De aceasta ai fost născut.*

Nu este de mirare că Pavel a exclamat, „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8:19). Dumnezeu ne dă această promisiune de încredere: „Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.” (Apocalipsa 21:7).

Minunata lume de mâine va fi inaugurată la reîntoarcerea lui Isus Hristos, care va domni ca Rege al Regilor și Domn al Domnilor (Apocalipsa 19:16). Fiecare regat, putere și guvern, vor fi aduși sub conducerea Lui divină (Apocalipsa 11:15). El va stabili Împărăția lui Dumnezeu aici pe pământ. Acesta a fost miezul mesajului Său – evanghelia sau noutățile bune pe care le-a predicat El (Marcu 1:14-15). (Cere copia gratuită a broșurii *Evanghelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom], pentru ca să înțelegi mai bine tema centrală atât a mesajul lui Isus cât și al Bibliei).

Acei fii și fiice ale lui Dumnezeu care i-au fost credincioase vor împărăți în această domnie cu Isus Hristos ca fii ai lui Dumnezeu. Notează promisiunea lui Hristos: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie” (Apocalipsa 3:21). Acelora care vor birui li se va da răspundere ca regi și preoți ai lui Dumnezeu în acea Împărăție. (Apocalipsa 1:5-6).

Schimbarea la nemurire

Cum putem noi simple ființe omenești să sperăm vre-odată că Isus Hristos ar împărți cu noi o asemenea răspundere de necrezut? Cu siguranță că nu am putea să o facem cât suntem încă ființe omenești slabe și imperfecte.

Aceasta este exact intenția acestor, și multor altor, scripturi. Noi trebuie să fim *schimbați*.

„Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea. Iată, că spun o taină: nu vom

adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia, nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați” (1 Corinteni 15:50-52).

O viziune a viitorului nostru

Împărăția lui Dumnezeu, sub domnia lui Hristos, va fi minunată. Dar ce o va face să fie astfel?

Va fi minunată din cauza conducerii copiilor lui Dumnezeu, fiecare schimbat într-o ființă spirituală nemuritoare sub conducerea lui Isus Hristos. Isus Însuși va domni ca „cel întâi născut între mai mulți frați” (Romani 8:29). El va împărți administrarea imperiului cu copiii lui Dumnezeu înviați, nemuritori.

Profetul Daniel a primit de la Dumnezeu o viziune a stabilirii aceluiași Imperiu sub conducerea lui Isus Hristos. El L-a văzut pe Isus Hristos primind Imperiul de la Dumnezeu Tatăl. „M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire vecinică, și nu va trece niciodată, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată” (Daniel 7:13-14).

Cine va împărți Împărăția cu Isus Hristos? „Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri, se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta” (versul 27). Aici din nou vedem că poporul care sunt „sfinții Celui Prea Înalt” vor fi regi și conducători cu Hristos.

Dar tipul lor de conducere va fi vast diferit de conducerile acestei lumi cum sunt exprimate de obicei. Ei vor servi în loc să exploateze omenirea. Isus Hristos a descris felul de conducere dătătoare, slujitoare și iubitoare, care va caracteriza pe cei care vor governa împreună cu El: „Împărății Neamurilor domnesc peste ele, și celor ce le stăpânesc li se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește” (Luca 22:25-26).

Dumnezeu nu creează numai o familie de regi, dar regi care sunt servitori, regi care vor trece binecuvântările asupra celor pe care îi servesc. Cum ne spun Proverbele 29:2, „Când se înmulțesc cei buni, poporul se bucură...” Întreaga lume se va bucura sub conducerea dreaptă a familiei lui Dumnezeu!

O Conducere bazată pe dragoste

Caracterul lui Dumnezeu este bazat pe dragoste (1 Ioan 4:8-16). Caracterul iubitor al lui Dumnezeu este evident în toți copiii Săi. Este acel caracter iubitor care distinge pe adevărații copii ai lui Dumnezeu care dezvăluie cine este cu adevărat parte din familia lui Dumnezeu. „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este dela Dumnezeu, nici cine nu iubește pe fratele său” (1 Ioan 3:10).

Isus a propovăduit la fel. „Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.” Dar Eu vă spun: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc., *ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri...* Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:43-44, 48).

Practica dragostei dumnezeiești de către copiii înviați, nemuritori ai lui Dumnezeu va produce minunata lume a viitorului. Dumnezeu perfecționează atitudinea de dragoste și milă în fiii și fiicele Sale care sunt primele fructe ale recoltei Sale spirituale (Jacov 1:18). Ei vor fi copiii care fac cinste familiei Sale, copii care vor demonstra restului omenirii că supunerea legilor lui Dumnezeu este modul corect de viață.

Dumnezeu creează în copiii Lui caracterul Lui sfânt și drept. Toți cei ce vor deveni ca Isus Hristos la înviere vor fi mai mult decât numai ființe spirituale asemănătoare Lui. Ei vor împărți cu El însăși natura Creatorului nostru, Atotputernicul Dumnezeu (2 Petre 1:4).

Niciodată nu subestima valoarea vieții tale. Ai fost născut ca să devii unul dintre copiii lui Dumnezeu. Ai fost născut ca să primești însăși natura Sa, și, eventual, viața veșnică. Ai fost născut ca să devii un membru glorificat, nemuritor al familiei lui Dumnezeu. Dacă îți predai viața lui Dumnezeu, acesta îți va fi destinul.

Pașii cheie în Planul Suprem al lui Dumnezeu

Noi am descoperit planul principal al lui Dumnezeu „să ducă pe mulți fii la slavă” (Evrei 2:10). Acum să analizăm pașii specifici necesari pentru realizarea acelui plan. Acei pași devin clari când noi înțelegem scopul extraordinar al celor șapte festivaluri anuale ale lui Dumnezeu și Sabatul săptămânal al zilei a șaptea.

Aceste zile sfinte speciale sunt enumerate în Leviticul 23. Ele ne dau o vedere concisă a planului principal al lui Dumnezeu. Fiecare festival se concentrează asupra unui aspect major al acelui plan. Prin observarea acestor festivaluri noi căpătăm o înțelegere mai profundă a pașilor esențiali în Planul lui Dumnezeu pentru salvarea omenirii (Psalm 111:10).

Zilele de sărbătoare ale lui Dumnezeu

În Leviticul 23 găsim porunca lui Dumnezeu să observăm Sabatul săptămânal și festivaluri specifice în cursul anului. Această poruncă încă este aplicabilă. Dumnezeu a zis: „Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremile lor hotărâte” (versul 4). Notează că ele sunt sărbătorile lui Dumnezeu, nu numai sărbători naționale ale Israelului. Intenția lui Dumnezeu a fost ca ei să dea un exemplu pentru toate celelalte națiuni (Deuteronom 4:6).

Ceea ce este chiar mai important pentru noi este că Isus Hristos a ținut aceste zile (Matei 26:17; Marcu 1:21; Luca 4:16, 31; Ioan 7:8-10, 14, 37). Creștinii la început de asemenea au ținut aceste festivaluri și Sabatul zilei a șaptea (Faptele Apostolilor 2:1; 12:3-4; 16:13; 18:4, 19, 21; 20:6; 27:9; 1 Corinteni 5:7.8). Ele au fost aduceri aminte esențiale ale planului lui Dumnezeu pentru noi.

Profeția arată că, după venirea lui Isus Hristos, toate națiunile vor ține aceste festivaluri ca să îl onoreze și să i se roage lui Dumnezeu (Zaharia 14:16-19). Vorbind despre acel timp, Isaia 66:23 înregistrează cuvintele lui Dumnezeu Însuși: „...în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea.” Aceasta arată că întreaga lume va fi obligată să observe acele zile odată ce Hristos se va întoarce. Ele vor fi parte din legile Împărăției Lui.

Deci, noi trebuie să considerăm serios semnificația acestor festivaluri în secvența corespunzătoare. Noi trebuie să înțelegem relația lor cu destinul fantastic pe care Dumnezeu l-a plănuțit pentru noi.

Sabatul săptămânal

Enumerarea festivalurilor lui Dumnezeu în Leviticul 23 începe cu Sabatul săptămânal – a șaptea zi a săptămânii, care începe Vineri la apus și ține până Sâmbătă la apus. Unul dintre scopurile Sabatului este să reamintească poporului lui Dumnezeu în fiecare săptămână că Dumnezeu căruia i se închină este Creatorul cerului și al pământului (Exodul 20:8, 11).

Dar are și un aspect profetic. În Evrei 4:4-9 odihna Sabatului săptămânal este legată de timpul de pace de 1000 de ani pe care îl va iniția Isus Hristos când va începe domnia Lui pe pământ (Apocalipsa 5:10; 11:15; 20:4-6). Acela va fi un timp când salvarea va fi pusă la dispoziția întregii omeniri. Comparația Sabatului săptămânal cu domnia milenială a lui Hristos se încheie cu „Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu” (Evrei 4:9).

Dumnezeu a poruncit poporului Său să observe Sabatul ca ei să nu uite niciodată că El le-a promis un timp de pace universală când Isus va oferi mântuirea întregii lumi. Sabatul este de asemenea un timp special, sfințit de Dumnezeu, în timpul căruia copiii Lui urmează să învețe și să crească în cunoștințele și caracterul care este de așteptat de la membrii familiei Sale. (Pentru înțelegere mai aprofundată a acestui topic foarte important, te rugăm să ceri broșura gratuită *Dela apus la apus: Sabatul de odihnă al lui Dumnezeu* [Sunset to Sunset: God's Sabbath of Rest.]

Semnificația Paștelui (Passover)

În adăuție cu Sabatul săptămânal, Dumnezeu poruncește observarea festivalurilor Lui anuale. Primul, în secvență, este Paștele [Passover] (Leviticul 23:5). A fost instituit prima dată la vremea exodului Israelului din Egipt, când toți primii născuți neprotejați de sângele mielului au murit. Numai gospodăriile care sacrificaseră un miel și au pus sângele lui pe tocul ușilor au fost cruțați dela moarte. (Exodul 12:12-13).

Mieii omorâți de Israelul din antichitate au reprezentat sacrificiul lui Isus Hristos pentru omenire (1 Petre 1:19). Acel sacrificiu al lui Hristos ca Paștele [Passover] nostru (1Corinteni 5:7) este primul și cel mai important pas în planul lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii.

Dar de ce este Paștele (Passover) atât de important pentru noi ca să ni-l amintim și să-l observăm? Este pentru că păcatul ne separă de Dumnezeu (Isaia 59:2), și „plata păcatului” este moartea (Romani 6:23). Isus, ca „Mielul lui Dumnezeu” (Ioan 1:29), Și-a sacrificat viața Lui ca să plătească pedeapsa cu moartea pentru noi astfel ca noi să fim împăcați cu Dumnezeu (Efeseni 2:16; Coloseni 1:20). Împăcarea cu Dumnezeu este primul pas către mântuire.

Planul lui Dumnezeu nu poate să existe cum îl cunoaștem noi fără sacrificiul ispășitor al lui Hristos. Evenimentele descrise în festivalurile următoare depind de sacrificiul lui Isus Hristos, simbolizat de Paștele (Passover) Noului Testament.

Festivalul Azimelor

Festivalul Azimelor, durând șapte zile, urmează imediat după Paști (Passover). Dumnezeu poruncește ca, în timpul acestui festival, nimeni să nu mănânce pâine conținând plămădeală (dospeală cum este drojdia), nici măcar s-o aibă în casele lor (Leviticul 23:6-8; Exodul 12:15-20).

Inițial acest festival a fost instituit ca un memorial al eliberării Israelului din sclavia din Egipt. Astăzi semnificația lui este cu mult mai mare. Ne învață că Creștinii, care au fost eliberați de păcatele lor prin sacrificiul lui Isus Hristos, cu ajutorul lui Dumnezeu trebuie să spele păcatele din viețile lor și să le înlocuiască cu virtutea.

Pavel compară păcatul cu drojdia, notând că, așa cum drojdia se întinde ca să afecteze o bucată de aluat, tot așa păcatul se întinde ca să afecteze multe zone din viața omului precum și viețile altora. Atunci el conchide: „Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului” (1 Corinteni 5:6-8).

Acest festival simbolizează determinarea Creștinului să dea păcatul afară din viața sa. De asemenea atrage atenția la iertarea păcatului care este posibilă prin botez. Pavel a scris că trecerea Israelitilor prin Marea Roșie (la sfârșitul Sărbătorii Azimelor) a fost botezul lor simbolic și un exemplu pentru Creștinii de azi (1 Corinteni 10:2, 6).

Odată ce păcatele ne sunt iertate, noi trebuie să mergem înainte ca să clădim în noi același caracter ca al Mântuitorului nostru, Isus Hristos, pe care ni l-a dat prin exemplul Lui personal (Efeseni 2:10; Filipeni 2:5; Ioan 2:6). Isus a spus că El este „Pâinea vieții” (Ioan 6:35). Observând zilele Azimelor reprezintă determinarea Creștinului de a imita viața „fără dospeală” sau fără păcat, perfectă a lui Isus Hristos.

Ziua de Pentecost

Următorul festival poruncit este Pentecostul, observat 50 de zile dela Sabatul săptămânal din timpul Săptămânii Azimelor (Leviticul 23:15-16). Semnificația lui este clară din Faptele Apostolilor 2. Așteptând în Ierusalem după cum li se poruncise (Faptele Apostolilor 2:1-4), discipolii Lui au primit Duhul lui Dumnezeu în ziua de Pentecost după cum li se promisese (Faptele Apostolilor 2:1-4).

Duhul Sfânt i-a umplut pe discipoli cu putere dela Dumnezeu. Prin evanghelizarea lor inspirată de Dumnezeu, alți oameni s-au pocăit, au fost botezați și au primit Duhul lui Dumnezeu (versurile 37-41). Acesta a fost începutul Bisericii Noului Testament. Chemarea unui grup de credincioși convertiți dela păcatele lumii acesteia este al treilea pas în planul de salvare primar al lui Dumnezeu.

Festivalul Pentecostului reprezintă poporul lui Dumnezeu – Biserica lui Dumnezeu – fiind transformați și reînșuflețiți de Duhul Sfânt. Duhul Sfânt îi călăuzește pe credincioși în adevărul lui Dumnezeu (Ioan 16:13), conducându-i într-o viață schimbată (Romani 8:4-14). Fără acel Spirit, noi nu putem aparține lui Dumnezeu și Hristos (versul 9) și nu putem fi o parte a Bisericii lui Dumnezeu (1 Corinteni 12:12-13). Primind Duhul lui Dumnezeu este un pas esențial în împlinirea noastră ca membri ai familiei Sale: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:14).

Festivalul Trâmbițelor

Festivalul Trâmbițelor, numit astfel pentru că era marcat de sunatul special al trâmbițelor, este poruncit în Leviticul 23:24-25. Acest festival anunță a doua venire a lui Isus Hristos pe pământ la sunetul „ultimei trâmbițe,” descris în cartea Apocalipsa.

În acel moment toți cei care au murit în Isus Hristos vor fi reîncarnați și, împreună cu acei Creștini încă în viață, vor fi schimbați în ființe spirituale nemuritoare (1 Corinteni 15:51-52; 1 Tesaloniceni 4:16-17; Apocalipsa 11:15). Apocalipsa 20:6 zice: „Fericțiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere” Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.”

Deși Festivalul Trâmbițelor anunță întoarcerea lui Isus ca Prinț al Păcii, procesul de pacificare nu va fi complet până când Dumnezeu nu-l va reține pe Satana diavolul, autorul confuziei, haosului și războiului, de a influența omenirea pentru 1000 de ani. Aceasta ne aduce la al cincilea pas în planul primar al lui Dumnezeu.

Ziua Ispășirii

Ziua Ispășirii, observată prin postit și adunare cum e poruncită în Leviticul 23:27-32, marchează un alt jalon în Planul lui Dumnezeu. Este legată de Paști [Passover] de când Isus Hristos este Paștele nostru, El este de asemenea și Ispășirea noastră. În vechiul Israel accentul pe acest festival a fost ca să curețe națiunea de păcatele ei (Leviticul 16:32-34), aplicația ei în general este pentru Lume în general.

Pentru ca să curețe omenirea de păcat, Dumnezeu trebuie să-l îndepărteze mai întâi pe Satan, care ne ispitește continuu să păcătuim. Atunci toți oamenii și femeile pot primi ispășirea dela Isus Hristos ca să îi curețe de păcatele lor. Pentru acest motiv, unul din primele acte ale lui Hristos la a doua venire a Sa va fi să-l lege pe Satana pentru 1000 de ani. (Apocalipsa 20:13). Atunci împăcarea lumii prin sacrificiul ispășitor al lui Hristos poate începe imediat. Odată ce Satana și ispitele lui sunt date afară, toți oamenii pot fi reîmpăcați cu Dumnezeu.

Festivalul Corturilor

Următorul festival poruncit, în Leviticul 23:33-36, este Festivalul Corturilor. Descrie 1000 de ani de domnie a lui Hristos ca Rege al Regilor să continue recolta de vieți omenești la viața veșnică (Ioan 4:35-36). Acesta este al șaselea pas în planul lui Dumnezeu.

Domnia lui Hristos va începe la Ierusalem și se va răspândi la fiecare națiune. Isaia o numește timpul în care „se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim pe muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui,” căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalem cuvântul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare, nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.” (Isaia 2:2-4).

În timpul acesta de pace mondială, fiecare persoană în viață poate învăța căile Domnului și are oportunitatea pentru mântuire. „Nici unul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: „Cunoaște pe Domnul!” Ci toți Mă vor cunoaște, dela cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul: căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor” (Jeremia 31:34). „Pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acopăr” (Isaia 11:9).

Ultima Zi Mare

În sfârșit, cum este poruncit în Leviticul 23:36-39, un festival separat, de o singură zi, urmează imediat după Festivalul Corturilor. Această zi descrie Judecata Marelui Tron Alb, al șaptelea pas în planul lui Dumnezeu descris în Apocalipsa 20:11-13. Oamenii care au murit fără ca să audă vreodată despre potențialul lor de necrezut vor avea adevăratul lor destin dezvăluit atunci.

Iată cum are să se întâmple. Toți morții care au trăit vreodată – oameni ca regina din Saba, locuitorii vechiului Nineveh și chiar oamenii din însăși vremea a lui Hristos – vor fi înviați împreună (Matei 12:41-42). Învierea a mii de milioane de oameni la viața fizică, temporară este amănunțit descrisă în Ezechiel 37:1-14. Aceștia sunt „ceilalți morți” descriși în Apocalipsa 20:5. Bilioane de oameni se vor pocăi de păcatele lor din trecut și vor primi darul vieții veșnice, atingând destinul lor final.

Planul lui Dumnezeu este atotcuprinzător. În timpul acesta vasta majoritate a ființelor umane vor avea ocazia de a primi viața veșnică. Îți aduci aminte, că Dumnezeu „dorește ca toți oamenii să fie mântuiți” și „dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (1 Timotei 2:4; 2 Petre 3:9). Prin minunatul Său plan, toată umanitatea va avea ocazia să învețe adevărul lui Dumnezeu, să vină la pocăință și să primească salvarea. (Pentru o explicare mai amănunțită a Festivalelor, cere fără întârziere broșura gratuită *Planul Zilelor Sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru întreaga omenire* [God's Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind]).

Ce plan minunat! Dezvăluie destinul de necrezut al celor care, prin Isus Hristos, își predau viața lui Dumnezeu și primesc viața veșnică – care vor împărtăși natura lui Dumnezeu ca copiii propriei Sale familii. Dumnezeu a promis: „Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu” (Apocalipsa 20:7).

Numai gândește-te! Dumnezeu a planificat totul înainte de începutul timpului.

Acționează asupra ceea ce ai aflat

Aceasta ne aduce înapoi de unde am început, la reflecțiile lui David din Psalmul 8:3-4: „Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului ca să-l bagi în seamă?”

Biblia ne-a arătat de ce Dumnezeu este preocupat de omenire: El ne-a plănuit un viitor extraordinar. Am văzut că destinul nostru ultim, scopul existenței noastre fizice este să devenim copiii nemuritori ai lui Dumnezeu, care ne este Tatăl. Cheile pentru înțelegerea destinului nostru, și al întregii omeniri, sunt dezvăluite pas cu pas prin sărbătorile anuale ale lui Dumnezeu.

Iată unde tu și cu mine – și întreaga omenire – ne îndreptăm. Dumnezeu nu va permite ca planul Său perfect să fie dejucat de vreo manipulare omenească sau satanică. Biblia, susținută de garanția Atotputernicului Dumnezeu și de Isus Hristos, ne promite că totul se va întâmpla întocmai.

Aici este o scriptură finală privitor la viitorul nostru uluitor: „Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula, unii pentru viața vecinică, și alții pentru ocară și rușine vecinică. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și veci de veci” (Daniel 12:2-3).

Acesta îți este destinul! Să dea Dumnezeu să ai o inimă doritoare de a I te preda cu totul ca să poți primi minunatul dar al vieții veșnice în familia Lui.

ADRESESELE POȘTALE DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027 Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Web site address: www.ucg.ca

Carribbean: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1927, U.S.A.
Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax:01257-453978
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italia: La buona notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy
Phone: (+39) 0338-409.79.19 Fax: (+39) 035-452.16.26

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands
Scandinavia: Guds Forenade Kyrka
P.O. Box 705, Watford, Herts, WD19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 01257-453978

AFRICA

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Africa de Sud: United Church of God, Southern
Africa P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London
5205, South Africa
Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia and Malawi: United Church of God
P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122
Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God, P.O. Box 11081,
Laulala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Phone and Fax: +63-82 241 0150
Cell/text: +63-918-904 4444
Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENȚIONATE

United Church of God, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254 - 1027
Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Web site: www.ucg.org E-mail: info@ucg.org

Dacă dorești să știi mai mult . . .

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association], care are preoți și congregații în toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus devreme în secolul I, A.D. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practice stabilite atunci. Comisiunea noastră este să proclamăm întregii lumi, ca un martor, evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi te invităm să ceri abonamentul tău gratis la revista The Good News (Veștile Bune) și să te înscrii la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători pentru donațiile și zeciuelile membrilor bisericii și a altor susținători care contribuie voluntar să suporte această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărțăm acest mesaj de speranță cu alții sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate.

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale. (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații în întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună ca să fie instruiți din Evanghelie și să își țină tovărășie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu este dedicată înțelegerii și practicii creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărțăm modul de viață a lui Dumnezeu cu aceia care în mod sincer caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Preoții noștri sunt disponibili pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia .
Dacă dorești să iei legătura cu un preot sau să vizitezi una dintre congregații, te rugăm să ne scrii la una dintre adresele cele mai apropiate sau să iei legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Poți folosi calculatorul tău ca să intri la locația noastră pe Web www.gnmagazine.org care îți dă acces la informații generale, numere mai vechi de The Good News [Vești Bune], broșuri gratuite și multe altele.

Orice broșură o puteți descărca gratuit de pe Internet la:
www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm .